

D er var engang

to rivaliserende stammer, som ønskede at bestemme over den samme ø. Øen hed "Musik og Kulturskoledanmark", og selvom den var meget smuk og dejlig, var den desværre noget overset. Øen var faktisk ikke ret kendt for andre end dem selv. Og dé der fandt frem til øen, blev ofte forvirrede over, hvem de skulle tale med, når der nu var to stammer, der begge ville repræsentere den dejlige ø.

Det underlige var, at de to stammer i virkeligheden næsten var ens – og bestod af næsten de samme personer, så forskellene var der nærmest ikke andre end dem selv, der kunne se. Stammerne brugte meget tid og energi på at kridte banen op overfor hinanden, men de brugte også en masse tid på at sige næsten det samme. Heldigvis var de ikke dumme, så de fandt ud af, at det klogeste var at slå sig sammen og i fællesskab styre øen.

Da de begyndte at tale sammen, kunne de godt se, at selv om deres stammer bestod af næsten de samme personer, blev forskellene pludselig tydelige. Og måske var der enkelte i stammerne, der faktisk slet ikke ønskede, at de skulle slå sig sammen? Det trak i hver sin retning, og i perioder så det ud til at være helt uforeneligt.

Stammernes ældste fandt derfor ud af, at det rigtige ville være at nedlægge de to oprindelige stammer med både det gode og det dårlige der var i hver, og starte forfra ved at skabe en helt ny, samlende stamme, som på lang sigt kunne blive langt stærkere og mere rummelig end de gamle.

Men også her var der uenigheder, for mange af øens beboere ville gerne bestemme, hvordan den nye stamme skulle styres.

Stammernes ældste lavede derfor et forslag og sendte det ud til alle på øen. Der kom svar fra nær og fjern, fra store og fra små – og det var tydeligt i svarene, at ikke alle kunne få deres vilje, det var helt uladsiggørligt. Men nu var alle inviteret, og stammernes ældste forsøgte at hugge en hæl og klippe en tå, så alle beboerne kunne finde sig selv i alt det nye. Der skulle holdes en fest, og stammernes ældste gjorde hvad de kunne, for at alle skulle få en bid af kagen, så der ikke var nogen der fik lyst til at sabotere festen.

Vi forlader eventyret, her lige inden festen, hvor alle er inviteret, kagen er bestilt og musikken ligeså. Når festlighederne har lagt sig, ønsker vi at have skabt en stamme, som over tid kan udvikle sig, så alle får øje på vores smukke lille ø, og vi kommer til at leve lykkeligt til vores dages ende - og at hele landet bliver et land, der summer af kreativitet og livsglæde.

Men det kommer i næste kapitel af fortællingen.

SLUT